

R O M Â N I A

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România

Telefon: (+40-21) 414-2121 Fax: (+40-21) 315-9164

14 iunie 2017

COMUNICAT DE PRESĂ

În ziua de 14 iunie 2017, Plenul Curții Constituționale, investit în temeiul art.146 lit.a) din Constituția României și al art.15 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, s-a întrunit pentru a soluționa, în cadrul controlului anterior promulgării, următoarele obiecții de neconstituționalitate:

I. Obiecția de neconstituționalitate referitoare la Legea privind completarea dispozițiilor art.9 din Legea nr.96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, formulată de un număr de 81 de deputați aparținând grupurilor parlamentare ale Partidului Național Liberal și Uniunii Salvați România.

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu majoritate de voturi, a respins obiecția de neconstituționalitate formulată și a constatat că prevederile Legii privind completarea dispozițiilor art.9 din Legea nr.96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare sunt constituționale, în raport de criticile de neconstituționalitate formulate.

În ceea ce privește **criticile de neconstituționalitate extrinsecă** formulate, referitoare la încălcarea art.1 alin.(5) din Constituție, în componenta sa referitoare la calitatea legii, prin raportare la prevederile art.61 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, Curtea a constatat că acestea nu sunt întemeiate. În acest sens, Curtea

a reținut, în principal, faptul că soluțiile legislative cuprinse în dispozițiile de lege examinate, de completare a art.9 din Legea nr.96/2006, nu afectează concepția generală ori caracterul unitar al actului normativ de bază, integrându-se armonios și în continuarea contextului normativ reglementat la alin.(2) al art.9. Totodată, Curtea a constatat că propunerea legislativă a fost elaborată cu luarea în considerare a jurisprudenței în materie a Curții Constituționale (Decizia nr. 45 din 17 mai 1994, Decizia nr.1231 din 29 septembrie 2009), reglementând, prin lege, și nu prin regulament parlamentar, posibilitatea invitării, de către comisia de anchetă, a oricărei alte persoane (străine raportului constituțional dintre Parlament și Guvern), care poate avea cunoștință despre o faptă sau o împrejurare de natură să servească la aflarea adevărului în cauza care formează obiectul activității comisiei și care acceptă să fie audiată.

În ce privește **criticile de neconstituționalitate intrinsecă**, referitoare la încălcarea art.1 alin.(4) din Constituție, Curtea a constatat, observând, de exemplu, prevederile art.2 – *Suveranitatea*, art.61 – *Rolul și structura (Parlamentului)*, art.64 alin.(4) – *Organizarea internă (a Parlamentului)* și ale art.111 – *Informarea Parlamentului*, precum și jurisprudența sa în materie (Decizia nr.1231 din 29 septembrie 2009, Decizia nr.924 din 1 noiembrie 2012), că procedurile reglementate prin dispozițiile legii supuse controlului de constituționalitate nu imprimă activității comisiei de anchetă un autentic caracter jurisdicțional, deoarece această comisie nu pronunță hotărâri sau sentințe (nu spune dreptul – *juris dictio*) și nu interferează cu nicio entitate publică având competențe de înfăptuire a justiției. Prin urmare, nu poate fi reținută critica privind nerespectarea principiului separației și echilibrului puterilor sau a cooperării loiale între autoritățile publice.

II. Obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, formulată de un număr de 39 de deputați și 28 de senatori aparținând grupurilor parlamentare ale Partidului Mișcarea Populară, Partidului Național Liberal și Uniunii Salvați România.

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu majoritate de voturi, a respins obiecția de neconstituționalitate formulată și a constatat că prevederile Legii pentru modificarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal sunt constituționale.

Cu privire la criticile de neconstituționalitate extrinsecă, procedând la compararea cele două forme ale Legii pentru modificarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, respectiv cea adoptată de Senat și cea adoptată de Camera Deputaților, Curtea a reținut că, într-adevăr, intervențiile efectuate asupra proiectului de lege de către Camera Deputaților modifică atât structura, cât și conținutul infracțiunii de conflict de interese sub aspectul întinderii incriminării, însă analiza soluțiilor legislative relevă doar o aparentă îndepărtare a formei proiectului de lege adoptat de Camera Deputaților de structura și conținutul formei adoptate de Senat și de scopul urmărit de inițiatori. În realitate, din interpretarea teleologică a conținutului celor două forme ale proiectului de lege, se poate constata că, în ambele cazuri, finalitatea avută în vedere a fost aceea a restrângerii sferei reglementării infracțiunii de conflict de interese, prin eliminarea din cuprinsul laturii obiective a infracțiunii, fie pe calea reglementării unor excepții, în cazul Senatului, fie prin modificarea formei de bază, prevăzute la art.301 alin.(1) din Codul penal, în cazul Camerei Deputaților, a unor fapte, împrejurări sau efecte pe care faptele comise de funcționarii publici le pot avea asupra unor categorii de persoane.

Prin urmare, Curtea a constatat că proiectul de lege adoptat de Camera Deputaților nu încalcă principiul bicameralismului, nefiind de natură a întruni criteriile esențiale care indică prezența unei asemenea încălcări, statuate de instanța de contencios constituțional, în jurisprudența sa.

Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, Curtea a statuat că restrângerea sferei incriminării infracțiunii de conflict de interese nu este de natură a încălca dispozițiile constituționale referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, prevăzute la art.11 din Legea fundamentală, întrucât Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției și Convenția penală privind corupția, ratificate de România prin Legea nr.365/2004, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr.903 din 5 octombrie 2004, și Convenția penală privind corupția, adoptată la Strasbourg la 27 ianuarie 1999, ratificată de România prin Legea nr.27/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.65 din 30 ianuarie 2002 lasă la latitudinea statelor alegerea mijloacelor de combatere a fenomenului ilicit reglementat, fără a le impune, în mod expres, prevederea în legislația națională a anumitor infracțiuni, într-o anumită manieră sau cu un conținut prestabilit.

S-a reținut, totodată, că proiectul de lege analizat nu încalcă principiul egalității în drepturi, prevăzut la art.16 alin.(1) din Constituție, legiuitorul, în aplicarea politicii sale penale, având competența să prevadă reguli cu caracter general privind pedepsele penale, dar și excepții de la aceste reguli, câtă vreme acestea din urmă au ca efect acordarea unui regim juridic mai favorabil.

S-a mai constatat că Legea pentru modificarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal nu contravine celor statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr.2 din 15 ianuarie 2014, întrucât aceasta nu restrânge sfera persoanelor care pot avea calitatea de subiect activ al infracțiunii de conflict de interese, prin excluderea anumitor funcții publice de sub incidența prevederilor art.301 alin.(1) din Codul penal, infracțiunea anterior menționată putând fi săvârșită, conform Legii pentru modificarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, de către orice funcționar public.

Deciziile sunt definitive și general obligatorii și se comunică Președintelui României.

Argumentele reținute în motivarea soluțiilor pronunțate de Plenul Curții Constituționale vor fi prezentate în cuprinsul deciziilor, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**Compartimentul Relații externe, relații cu presa și protocol
al Curții Constituționale**